

на тоа челоуѣкъ ѡбращамаѣ се въ чѣсть, и мѣки те
во ѡрада, неѣ ли самъ тоа Христѡсъ, който ѣ при-
шлъ подобіе то на тоа старецъ, и дошелъ ѣ тебѣ шлъ
да изгледа (да чашитлендѣса) Азіа (Анадолско).
Да прешврѣне и да погуби Нѡйните населники; стрѣ-
жеме сосъ желѣзни нѡфти тѣло, коѣто ѣ много по
твѣрдо ѡ желѣзо, нѡфтите желѣзнице извиватъ, а тѣ-
ло то ѡстанѣва некрѣдимо. Тоа катѡ говорѣха слѣ-
гите, скрипна сѡ зави и гѣмшно и рѣче имъ, ѡ слѣи
слѣги, лѣнниките да испѡлните повелѣніе то, и зато-
ва неправите тоа цѡвѣе заповѣдано, но захирава
те съ лакардѣи тогѡва цѡѣ ѡсѡжденъ на мѣки. Ка-
то измаломощѣха (покапаха) слѣгите дивидѣсъ, нач-
наха да исповѣдѡватъ и прославляватъ силата Хри-
стѡва, коѣто оукрѣпѡваше страдалицѡ Христѡвъ. И
посѣкоха ги и двѡмата за Христѡвото име а именѡ-
таимъ бѣха Порфѣрій и Каптосъ: Така и три жени
който гледаха на страданіе то мѣчениково, поверѡваха
во Христа, и прославляваха неговото престѡѣе и все-
силное имя, за тоа и нѣхъ тоа часъ посѣкоха. А
Дѣвъ Лѣкій стана ѡ мѣстотоси и самъ, зема мѣчи-
телските алатѣ, и фана да мѣчи стѡго Харалампіа
стрѡрайки мѡ цврѣстѡ тѣлото, но изведнашъ мѡсе ѡ
кинаха рацѣте ѡ лахтите катѡ сѡсъ некѡ саблѡ ѡ
сѣчени, и катосѣ прилепиха за мѣчениковото тѣло ви-
сѣха ѡ негѡ. А Дѣво падна на земалта бѣзъ раце,
и вѣкаше высѡкъ, магѣсникъ ѣ тоа челоуѣкъ, помѡ-
гни ми ѡ и гѣмоне. Като притарча и гѣмшно и видѣ
дѣзови те раце че висатъ ѡ мѣчениковото тѣло, плю-